

ข่าวประชาสัมพันธ์

ประเทศไทยเป็นหนึ่งใน 25 ประเทศที่ลดความยากจนหลายมิติได้ครั้งหนึ่งภายใน 15 ปี จากรายงานของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

กรุงเทพฯ ๙ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2566 - โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ร่วมกับโครงการพัฒนารัพยากรรมมนุษย์และแก้ไขความยากจนแห่งมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford Poverty and Human Development Initiative – OPHI) จัดทำรายงานข้อมูลล่าสุดของดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) ซึ่งครอบคลุม 110 ประเทศทั่วโลก รายงานฉบับนี้ได้แสดงให้เห็นว่า ความยากจนหลายมิติ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) นั้น สามารถจัดการให้ลดลงได้ แต่จำเป็นต้องอาศัยความพยายามและความร่วมมือจากทุกระดับ

ดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) นี้เป็นดัชนีชี้วัดความยากจนในมิติต่างๆ นอกจากรายได้ โดยครอบคลุมตัวชี้วัด 10 อย่าง ที่สะท้อนถึงความขัดสนด้านต่างๆ ในชีวิตประจำวันของประชาชน ตั้งแต่การเข้าถึงการศึกษาและบริการด้านสุขภาพ ไปจนถึงมาตรฐานการครองชีพ เช่น ที่อยู่อาศัย น้ำดื่ม สุขอนามัย และไฟฟ้า ซึ่งค่าดัชนีที่ต่ำลงหมายถึงการลดความยากจนที่ก้าวหน้ามากขึ้น

รายงานฉบับปี 2566 นี้ เผยว่า 650 ล้านคนจาก 6.1 พันล้านคนใน 110 ประเทศ กำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะความยากจนในมิติรายได้ โดยวัดจากเส้นความยากจนที่ 2.15 ดอลลาร์ต่อวัน ในขณะที่ 1.1 พันล้านคน กำลังตกอยู่ภายใต้ความยากจนหลายมิติ โดยมากกว่าร้อยละ 80 อาศัยอยู่ในภูมิภาคแอฟริกาใต้สะฮารา (534 ล้านคน) และในภูมิภาคเอเชียใต้ (389 ล้านคน) สะท้อนถึงความสำคัญของการคำนึงถึงความยากจนในมิติอื่น ๆ นอกเหนือจากรายได้

ความยากจนในพื้นที่ชนบทอยู่ในระดับสูงกว่าในเขตเมืองในทุกภูมิภาคทั่วโลก รวมถึงภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยร้อยละ 84 ของผู้ประสบความยากจนหลายมิติ อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท และครึ่งหนึ่งของผู้ประสบความยากจนหลายมิติ (566 ล้านคน) เป็นเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยอัตราความยากจนในเด็กอยู่ที่ร้อยละ 27.7 ขณะที่อัตราความยากจนในผู้ใหญ่อยู่ที่ร้อยละ 13.4

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของดัชนีความยากจนหลายมิติ จะเห็นว่า มิติต่างๆของความขัดสนมีความทับซ้อนกันในหลายพื้นที่ทั่วโลก โดย 824 ถึง 991 ล้านคน จากผู้ประสบความยากจนหลายมิติจำนวน 1.1 พันล้านคน ขาดสุขอนามัยที่ดี ขาดที่อยู่อาศัย และขาดเชื้อเพลิงสำหรับการประกอบอาหารที่เพียงพอ และคนจนมากกว่าครึ่งประสบความขัดสนด้านโภชนาการ การเข้าถึงไฟฟ้า หรือการศึกษา

รายงานฉบับล่าสุดนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความก้าวหน้ามากที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน ในด้านการขจัดความยากจน โดยดัชนีความยากจนหลายมิติของไทยอยู่ที่ 0.002 ซึ่งต่ำที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียนที่รวมอยู่ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ประเทศเมียนมา (0.176) สปป.ลาว (0.108) กัมพูชา (0.070) ฟิลิปปินส์ (0.024) อินโดนีเซีย (0.014) และเวียดนาม (0.008)

ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการลดจำนวนผู้ประสบความยากจนหลายมิติลงครั้งหนึ่งภายใน 7 ปี จาก 961,000 คนในปี 2555 สู่ 412,000 คนในปี 2562 ส่งผลให้ไทยเป็นหนึ่งใน 25 ประเทศที่ลดความยากจนหลายมิติได้ครั้งหนึ่งภายใน 15 ปี ซึ่งเป็นผลจากการอัตราการตายของเด็กที่ลดลงและความสามารถในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานที่ดีขึ้น เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านสุขอนามัย น้ำดื่ม ไฟฟ้า และที่อยู่อาศัย

ข่าวประชาสัมพันธ์

ความยากจนหลายมิติในประเทศไทยไทยมีระดับสูงกว่าความยากจนในมิติรายได้ 0.6 จุดร้อยละ ซึ่งชี้ว่า ถึงแม้ว่าคนจะดำรงชีวิตเหนือเส้นความยากจนทางด้านรายได้ แต่ก็อาจจะเผชิญความลำบากในด้านสุขภาพ การศึกษา และ/หรือคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติของจำนวนปีที่ได้รับการศึกษา ตลอดจนการเข้าถึงสุขอนามัยและเชื้อเพลิงสำหรับการปรุงอาหาร ซึ่งยังคงเป็นสาเหตุหลักของความขัดสนของประชากรไทย

รายงานความยากจนหลายมิติได้เน้นย้ำว่า การจะยุติความยากจนในทุกรูปแบบได้นั้น จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาความขัดสนในหลายมิติ ซึ่งความเชื่อมโยงกัน ที่คนจนประสบอยู่ เพื่อลดความรุนแรงของความยากจน และเพื่อเสริมพลังให้สามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้ การเอาชนะปัญหาความยากจนหลายมิติและการเร่งรัดความก้าวหน้าสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องอาศัยการผสมผสานแนวทางทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อจัดการกับความรุนแรงและองค์ประกอบของความยากจน ซึ่งมีความแตกต่างกันระหว่างเขตเมืองและชนบท

เหนือสิ่งอื่นใด การใช้แนวทางแบบสอดคล้องกันทั่วทั้งรัฐบาล (whole-of-government) และสอดคล้องกันทั่วทั้งสังคม (whole-of-society) จะช่วยพลิกโฉมวิถีการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และประชาชน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนหลายมิติและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

"UNDP ในฐานะผู้ประสานการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs integrator) ภายใต้ต้องการสหประชาชาติ มีความพร้อมในการสนับสนุนด้านเทคนิคและด้านการเงิน เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านการพัฒนาที่ซับซ้อนทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างระบบบรรณาภิบาลแบบบูรณาการในระดับท้องถิ่น ซึ่งจะช่วยสร้างหลักประกันว่าจะไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และสนับสนุนความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน" คุณเรอโน เมแยร์ ผู้แทนโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทยกล่าว "จากการทำงานร่วมกัน ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจ จะช่วยเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการเร่งความก้าวหน้าสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ผ่านการมีส่วนร่วมจากล่างขึ้นบน และการปรับปรุงนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาท้องถิ่น"

สามารถชมรายงานฉบับเต็มและศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่: [Home | Human Development Reports \(undp.org\)](#) และ [OPHI | Oxford Poverty and Human Development Initiative](#)

***

ช่องทางการติดต่อของสื่อ:

ดร. ภาวณี วุฒิภาดร/หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์/ dadanee.vuthipadadorn@undp.org

ดร. อนรรฆ เสรีเชษฐพงษ์/นักเศรษฐศาสตร์การพัฒนา/ anuk.serechetapongse@undp.org

สุकुมา อุทรักษ์/เจ้าหน้าที่การสื่อสารองค์กร/ sukuma.uttarak@undp.org